

Tillidsmænd i samme Udstrækning som tidligere, tillader jeg mig at betvivle, at den højtærede Indenrigsminister har fuldt Rede paa, hvilke vanskelige Arbejder de forstkyndige Tillidsmænd hidtil har haft; og de faar nu nøjagtigt det samme Arbejde at udføre. Den Pligthugst, her foreslaas, er analog med den tidligere Pligthugst; de forstkyndige Tillidsmænd skal paase, at den foregaar paa rette Maade, skal udvælge de Skove, som der skal hugges i, og de skal foretage Fordelingen, og denne skal strække sig helt ud til Kommunerne og fra disse til de enkelte Beboere af Kommunen. Det bliver derfor nødvendigt for Indenrigsministeren, hvis han vil have Loven administreret paa tilbørlig Maade, at støtte sig til de samme forstkyndige Tillidsmænd, vi hidtil har haft rundt om i Landets Amter.

Indenrigsministeren siger, at han kan nøjes med nogle forstkyndige Embedsmænd til at bistaa sig. Det er jo muligt, at den højtærede Indenrigsminister kan nøjes hermed, men hvad der i hvert Fald er aldeles givet, er, at Rigsdagens Indseende med, hvad der sker, ophører med dette Lovforslags Vedtagelse. Det finder jeg ganske urigtigt, og det forekommer mig i høj Grad mærkeligt, at Venstre nu kan stille sig paa dette Standpunkt, at Rigsdagen skal skubbes til Side, da det tidligere var Venstres Krav, at Rigsdagen skulde have Indseende hermed.

Det er meget betydelige Foranstaltninger, her skal træffes. I § 1 bemyndiges Indenrigsministeren til at paabyde Pligthugst. Indenrigsministeren kan forbyde, at der hugges mere i Skovene, end Pligthugsten andrager, men han kan ogsaa i visse Tilfælde paabyde, at Hugsten i Skovene skal være større end den normerede Pligthugst. Der bliver ogsaa ifølge § 9 Tale om Ekspropriationer. Alt dette vil den højtærede Indenrigsminister foretage rent administrativt; han vil ordne det sammen med sine Embedsmænd uden Rigsdagens Indseende. Det kan vi ikke billige, og vi maa foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, hvor vi vil gøre Forsøg paa at overbevise den højtærede Indenrigsminister om, at det er urigtigt at lægge hele denne Sag i Indenrigsministerens og nogle Embedsmænds Hænder. Jeg skal ikke indvende noget imod en ændret Sammensætning af Brændelsnævnet, det er ikke det, der er det afgørende. Det, der er det afgørende for mig, er, at Rigsdagen, saaledes som den tidligere har krævet det og vedtaget det,

faar Indseende med Administrationen af det, her er Tale om.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme, idet jeg forbeholder mig, hvis ikke Venstre selv stiller Forslag derom, at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til Prøvelse i et Udvalg.

Raffnsøe: Det foreliggende Lovforslag, som er enstemmigt vedtaget i det andet Ting, maa vi se under Synsvinkelen et nødvendigt Onde, et Onde, som er fremkaldt ved den almindelige Brændelsituation; vi er nødt til endnu i Aar at have en saadan Lov.

I Lovforslagets § 1 staar der, at der paa enhver Skovejendom kan iværksættes Pligthugst. Herunder kommer selvfølgelig ogsaa alle Klitplantager, baade private og offentlige. Men jeg vil dog henstille til dem, der faar med dette at gøre, at tage tilbørligt Hensyn til Smaaskovene, for Smaaskovene kan ikke taale ret megen Hugst. I tidligere Tid var Smaaskove paa under 5 ha fritagne for Pligthugst. Derimod er der adskillige store Skove, som godt kunde taale, at der blev hugget en Del mere, og derfor skal man heller ikke være for karrig med at give Dispensationer i Henhold til § 2 til Hugst udover Pligthugsten.

Med disse Par Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget uforandret til hurtigt Vedtagelse.

H. C. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Raffnsøe betegnede nærværende Lovforslag som et nødvendigt Onde. Jeg kunde tilføje, at vi alle sammen er underkastede Nødvendighedens Lov, ogsaa den højtærede Indenrigsminister, naar han fremkommer med dette Lovforslag. Ministeriet Zahle blev tidt og ofte kritiseret for at ville fremsætte Forslag om Indgreb paa adskillige Felter, hvor man mente det kunde være undgaaet. Det foreliggende Lovforslag er sikkert en Nødvendighed, og som Forslaget er affattet, er det hverken værre eller bedre end noget af de foregaaende Lovforslag. Det paabyder Pligthugst, det paabyder Fordeling, og der skal være Maskimalpriser o. s. v. Naar man ønsker at lovgive i samme Omfang som før paa dette Omraade, synes det mig rimeligt at forlange, at Loven saa ogsaa lægges ind under en Administration, hvorom man med nogenlunde Sikkerhed ved, at Loven kan komme til at svare til det, man tilsigter. Jeg vil tillade mig at pege paa, at det Brændelsnævn, vi hid-